

[Handelsministeren.]

„Omskrivning kan dog kun finde Sted; saafremt det efter Direktionens Skøn maa antages, at Interessenten vil være i Stand til at erlægge den fulde Ydelse i Forhold til den til Hovedstol omskrevne Retsgæld og derved bevare den pantsatte Ejendom i sin Besiddelse“.

Det fremgaar deraf ganske klart, at her kan ikke være Tale om nogen generel Ordning, hvert enkelt Tilfælde maa prøves, og dermed synes jeg ogsaa, at der er skabt saa stor Betyggelse, som det overhovedet i det foreliggende Forhold er muligt, for at der ikke kan ske den paagældende Kreditinstitution nogen Skade, og at der egentlig heller ikke kan være Tale om, at de øvrige Interessenter kan blive virkelig skadet ved den trufne Ordning.

Til det ærede Medlem Hr. Hasle, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, skal jeg sige, at selvfølgelig kan der gøres Indvendinger mod en Bestemmelse som den, der her indføres i Lovforslagets § 3, hvorved Udtrækningsmulighederne bliver forringet for Obligationsejerne, det er indlysende, og det er det, der er peget paa som noget for de paagældende ubehageligt. Men man maa jo tage i Betragtning, at en Lovgivning af denne Art under de Forhold, vi lever under, i Virkeligheden i lige saa høj Grad bør gives til Fordel for Laangiverne som for Laantagerne. Saa vel Debitorer som Kreditorer er interesserede i, at Forholdene kommer til at forme sig saaledes, at Kapitalen, den gjorte Indsats, ikke forsvinder, ikke fortabes.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hasle sagde, at her er Tale om en stykkevis Lovgivning. Det ærede Medlem synes ikke om det, det ærede Medlem vilde have en mere ensartet, alle Forhold omfattende Lovgivning tilvejebragt. Jeg tror ikke, noget saadant er muligt. Jeg tror ikke, at der har været nogen anden Vej at gaa overfor de Krisevanskeligheder, vi staa overfor, end i det store og hele den fulgte Vej: at fare frem med Lempe og se, om ikke det derved er muligt at faa Tingene til at gaa uden alt for store Sammenbrud, ikke blot Sammenbrud for Laantagerne, men derigennem ogsaa for Laangiverne. Jeg føler mig overbevist om, at en Lov som den, her er Tale om, er, alle Forhold taget i Betragtning, i begge Parters velforstaaede Interesser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelse af Jernbanerne Frederikssund—Hvalsø—Ringsted, Skern—Videbæk, Røde Kro—Bredebro og Tønder—Højer, om Erhvervelse af Ejendomsretten til og Nedlæggelse af Sorø—Vedde Jernbane samt om Ændring i eller Ophævelse af forskellige Jernbanelove.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2961; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 645).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Knud Hansen): Som det vil ses af den omdelte Betænkning, har Udvalget modtaget en Del skriftlige Henvendelser, der alle gaar mod de her foreslaaede Nedlæggelser. Udvalget har ogsaa modtaget Deputationer fra Befolkningen i de Egne, der er interesserede i de Baner, Lovforslaget omhandler.

Fra Løgumkloster har Udvalget saaledes modtaget en Skrivelse, der er undertegnet af Repræsentanter for alle de Kommuner, der er interesseret i Røde Kro—Bredebro-Banen. Det siges bl. a. i denne Skrivelse:

„En Nedlæggelse af Banen før den har været i Brug i en passende Aarrække, vil føles som en Krænkelse af de berettigede Forventninger, der blev skabt, da den blev bygget, og skabe Tab for dem, der i Tillid til, at Banen vilde bestaa, har anbragt Kapital i nye Foretagender.“

Vi forstaaer meget vel den store Skuffelse over, at man nu foreslaar Banen nedlagt, men man kan ikke efter at have faaet en saadan Bane, der skulde ophjælpe et tyndt befolket Opland, give den ene Koncession efter den anden paa Rutebiler og Fragtbiler og saa alligevel regne med at beholde Banen. Der er kun een Grund til, at disse Baner foreslaas nedlagt, nemlig at Befolkningen svigter dem. Det er naturligvis rigtigt, at en hel Del Baner er anlagt